

**ДРАГИ МИШИЋИ,
ДОБРО ДОШЛИ У СВЕТ**
Џеронима Стилтона

МИШЈЕ НОВОСТИ
РЕДАКЦИЈА

Џеронимо Стилтон

ТАЈАНСТВЕНИ КРАДЉИВАЦ ДРАГОЦЕНОГ ЈАЈЕТА

Назив оригинала: Geronimo Stilton: Lo strano caso del ladro di cioccolato
Текст: Џеронимо Стилтон / Geronimo Stilton
Сарадник на тексту: Вивијана Донела / Viviana Donella
Текст уредили: Алесандра Берело / Alessandra Berello (Atlantyc S.p.A) и Изабела Салмоираго / Isabella Salmoirago
Приредила: Патриција Пуричели / Patrizia Puricelli
Уредник оригиналног издања: Алесандра Роси / Alessandra Rossi
Арт директор: Јакопо Бруно / Jacopo Bruno
Корице: Роберто Ронки / Roberto Ronchi (цртеж) и Кристијан Алипранди / Christian Aliprandi (боја)
Графички дизајнер: Лаура дел Мазо / Laura Dal Maso / *theWorldofDOT*

Илустрације на предњим и задњим странама: Роберто Ронки / Roberto Ronchi (цртеж) и Енио Буфи МАД5 / Ennio Bufi MAD5 (илустрација на 123. страни), студио Парлапа / Studio Parlapà и Андреа Кавалини / Andrea Cavallini (боја)
Мапе: Андреа да Ролд / Andrea da Rold (цртеж) и Андреа Кавалини / Andrea Cavallini (боја)

Унутрашње илустрације: Данило Лоицеда / Danilo Loizedda (илустрација), Антонио Кампо / Antonio Campo (туш), Дарија Черки / Daria Cerchi и Серена Ђаноли / Serena Gianoli (боја)

Сарадник: Роберта Бјанки / Roberta Bianchi
Асистенти: Лара Мартинели / Lara Martinelli и Андреа Алба Бенеле / Andrea Alba Benelle
Графичка обрада: Микела Батаљин / Michela Battaglin

Према оригиналној идеји Елизабете Дами (Elisabetta Dami)
www.geronimostilton.com

© 2016 Edizioni Piemme S.p.A.

© 2018 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italia

Права за српско издање © 2022 Вулкан издаваштво

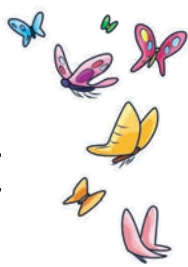
International rights © Atlantyc S.p.A., Corso Magenta 60/62 – 20123 Milan - Italy
– foreignrights@atlantyc.it – www.atlantyc.com

Имена, ликови и места из серијала *Џеронимо Стилтон* су регистровани заштитни знак у власништву фирме *Atlantyc S.p.A.* Сва права задржана. Морална права власника су утврђена.

Стилтон је име чувеног сира који се од краја XVII века производи у Енглеској.
Назив сира је регистровани заштитни знак. Сир стилтон је омиљени сир Џеронима Стилтона.
Више информација о стилтон сиру потражите на сајту www.stiltoncheese.co.uk

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-04418-8

БАШ ОРГАНИЗОВАН И БАШ СПРЕМАН НА БАШ СВЕ!

Тог јутра био сам на крову Мишјих новосџи:
на мене је био ред да се побринем за нову

БАШТУ наше фирме. Какав
мишотастичан дан: **ишчице**
су цвркутале на **процвалим**
гранама... Пиркао је ветрић лаган као

Какав мишотастичан дан!

перце... Било је **сунчано**
и топло... Док сам

заливао биљчице, сав
срећан повиках: – Ах, како
је лепо **пролеће**! Какав
спокој, какав мир,
какав...

БАШ ОРГАНИЗОВАН И БАШ СПРЕМАН НА БАШ СВЕ!

Али нисам успео да довршим реченицу,
јер ми моја асистенткиња Мишела
ПИСНУ на уво:

– Господине Стилтонеее! Зашто сте још
увек овде? Каснитеее!

Пошто сам био у **облацима**, сав се
штрецнух:

– Ааа? Штааа? Цијууу!

Затим сам **НАПАДАО** на грабуље које
су биле на поду, па се оне подигоше и...

ТРАААААС!

Господине Стилтоне! Касните!

... опаучише ме посред њушке! **АЛА БОЛИ!** Ошамућен од ударца, тетурао сам се тамо-амо. Мишела цијукну:

-Тосјодине Стилшоне, пазише на ђубриво...

Али било је прекасно! Нагазио сам целом шапом и треснуо стражњицом на **ПОД!** Ала боли! Ала сам се обрукао! **ЗАШТО, ЗАШТО, ЗАШТО** баш све мени мора да се деси? Него... извините, још се нисам представио!

Ја сам Стилтон, *Џеронимо Стилтон*,
и водим *Мишје новосћи*, најпознатије
НОВИНЕ на целом Острву мишева. Као што
рекох, тог *јутра* био је ред на мене да се
побринем за нову башту наше фирме, на
крову *Мишјих новосћи*.

Веома смо поносни на њу: узгајамо много
цвѣта и *поврћа*, понеко дрвце
цитруса, а имамо и неколико **ПЧЕЛИЊИХ**
кошница за производњу укусног меда!

Била је то *мишјотастична идеја*:
искористили смо простор који је зјапио
празан, и уједно смо имали прилику да
нешто заједно радимо **НАПОЉУ!**
– Овај, господине Стилтоне... надам се да
имате пресвлаку у канцеларији! – уздахну
Мишела. – То ђубриво... **БАЗДИ!**
Румен као иловаче грумен, узвикнух:

Уф!

Надам се да
имате пресвлаку
у канцеларији!

БАШ ОРГАНИЗОВАН И БАШ СПРЕМАН НА БАШ СВЕ!

– Свакако! Данас сам **баш организован**
и баш спреман на баш све!

Асистенткиња ми упути **неповерљив**
поглед: – Сигурно? Сигурно, сигурно,
сигурно? Најсигурније?

– Наравно, **Мишела!** Данас је Дан пролећа:
излази издање **Мишјих новости** које је толико
суперспецијално да ће се нашим читаоцима
бркови затрести од узбуђења!

Мишела се **НАСМЕШИ:** – Ако Ви тако
кажете, господине Стилтоне! У сваком
случају попела сам се овде да Вам кажем –
касните на састанак са сарадницима.

У Мишграду се пролеће слави
тако што се размењују
сласна чоколадна јаја!

Нисте чули да Вас зовем?

Хм... Телефон ми је искључен!

Зар нисте чули колико пута сам Вас звала?

Можда Вам је искључен **ТЕЛЕФОН**?

Журно проверих: *с*ио му моцарела, телефон ми је стварно био искључен!

Цијукнух: - **Ма колико је уопште сати?** Касним!

Замислите, тог јутра сам се пробудио раније како бих стигао све да урадим **на ширу**, а ето, јутро само што је почело... а ја сам већ каснио!

цијууу, катастрофаааа!

ЈЕДАН ДУГ, ПРЕДУГ, ДИБИДУС ПРЕДУГ ДАН

Чим сам сишао у редакцију, окружен облаком **мушица**, сви су почели да се жале на смрад...

– Цију, ала **воња!**

– Брзо, отварајте прозоре, овде не може да се дише!

Покушао сам да се неприметно провучем, кад **искочи** мој рођак Трапола:

– Церонимуцко, јеси ли се то ти усмрдуцко? Церонимус је смрдибубус... Церонимо бре, јеси ли упао у ђубре?

Преклињао сам га да ћути: – **www!**

Али Мишела наглас понови: – Господин Стилтон је упао у ђубриво!

Сви се сместа **ОКРЕНУШЕ** према мени:

– Али како је упео у ђубриво?

– Ах, ето... Господин Стилтон је понекад чудљикав...

Поруменео сам: цијууу, како сам се обрукао!

Трапола тад поче рафално да **испаљује** **вицеве** о смраду, тако да су се смејали сви... осим мене!

Затим ме је увукао у канцеларију и **ЗАТВОРИО** врата за собом.

Цију! Који блам!

Шта
је мало
и смрди
помало?
Наравно,
стопало!

Зашто
стонога
смрди?
Можете само
да замислите
како смрди
сто ногу!

Шта је
сан сваког
творца?
Да отвори
парфимерију!

Ха-ха-ха!

Хе-хе-хе!

Ала воња!

Јој...

Почео сам да се пресвлачим, а у међувремену сам мрмљао себи у браду све **што морам да урадим**:

– Ух, ух, ух... дакле: прво имам састанак у редакцији, после **морам** да позовем градоначелника због интервјуа... а онда **морам** да идем на трг у потрагу за јајима... након тога **морам** да напишем чланак о изложби јаја и Мишержеовом јајету...

Али Трапола се подбочи и рече: – А не, не, Џеронимице, без изговора! Сад **мораш** да ми помогнеш на посластичарском такмичењу!

Био сам изненађен: – На **посластичарском такмичењу**? Ја? Али, зашто?

Он повика: – Уф, па зато што не могу све сам! Треба ми **ДЕГУСТАТОР!**

– Какве ја имам везе са тим?

– ТИ ћеш ми бити дегустатор!

ЈЕДАН ДУГ, ПРЕДУГ, ДИБИДУС ПРЕДУГ ДАН

Уздахнуо сам: – Жао ми је, не могу, имам превише посла данас...

Баш у том тренутку запишта ми компјутер...

– ЦЕРОНИМИЦЕЕЕЕ!

Од страха се саплетох и **ОКЛИЗНУХ**, па викнух: – Цијууу! Ко је то?

Трапола се **ЗАЦЕРЕКА**: – Церонимко,

баш си плашљивко! То је Њушкало,
на видео-позиву! **ПРОВЕРИО** сам је ли
стварно он, и заиста преко целог **ЕКРАНА**
угледао њушку свог друга детектива
Њушкала Цијука!

Упитао сам: – Њушкало, откуда ти на мом
екрану?

– Једноставно је, **Церонимићу!** Управо сам
инсталирао програмчић Памејњаковић како
бих увек био на вези са тобом,

мојим најбољим **гругарућем!** Тако могу
за **часућ** да те позовем, кад год пожелим,
и затражим **помоћ** у решавању неког
мистериозног **проблемчића...**

Трапола искористи прилику да се врати на
тему: – Кад смо већ код **помоћу...** Њушкало,
реци му и ти да мора да ми помогне!

Поново сам покушао да објасним да никако
не могу и надао сам се да ће Њушкало да
ме подржи, али он (који је прави другар)
рече: – **Церонићу,** мрдни мало **претић!**

Трапола је **госагњаквић...** али ти је
рођачић! Заслужује твоју **помоћ!**

Тад уздахнух: – Добро де, Трапола.

Њушкало је у праву: помоћи ћу ти. Ти иди,
а ја ћу доћи на **посластичарско такмичење**
одмах после састанка у редакцији.

Мој рођак од среће заигра **самбџ** и поче да